

Міністерство культури України
Харківська державна академія дизайну і мистецтв
Кафедра графічного дизайну

СИНТЕЗ МИСТЕЦТВ

Методичні рекомендації
для студентів III курсу
за спеціальністю 022 Дизайн
галузі знань 02 Культура і мистецтво
за освітньо-професійною програмою
«Графічний дизайн»
першого рівня вищої освіти

Укладач
Док. філософії (Ph.D), викл.
Пандирєва Єлизавета Андріївна

Харків
2026

Методичні рекомендації з навчальної дисципліни
ЗМІСТ

«Синтез мистецтв» для студентів

3 курсу за освітньо-професійною програмою

«Графічний дизайн» першого рівня вищої освіти за
спеціальністю 022 Дизайн галузі знань 02 Культура
і мистецтво. Харків: ХДАДМ, 2026. 36 с.

Укладач

Док. філософії (Ph.D), викл.

Пандирєва Єлизавета Андріївна

Рецензенти:

...

....

...

...

Методичні рекомендації з навчальної дисципліни
«Синтез мистецтв» для студентів 3 курсу
за освітньо-професійною програмою
«Графічний дизайн» першого рівня вищої освіти за
спеціальністю 022 Дизайн галузі знань 02 Культура
і мистецтво призначені для організації самостійної
роботи студентів, покликані навчити студентів
створювати художні твори цифровим способом
за принципом «концептуальної інтеграції», тобто
за допомогою абстрактного мислення створити
асоціативний ряд робіт на задані теми.

Затверджено кафедрою “Графічний дизайн”

ХДАДМ,

протокол №...

Рекомендовано до друку методичною радою

ХДАДМ, протокол №...

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ	3
ВСТУП	5
ТЕМА 1 Етапи створення концепції до художнього твору.	6
ТЕМА 2 Принципи розкриття ідейного ядра у художньому творі.	9
ТЕМА 3 Образне мислення, як художня реалізація задуму;	12
3.1. Особливості композиційних засобів і принципів;	14
3.2. Першоелементи графічної виразності;	17
3.3. Значення кольору в графічному рішенні візуальних образів;	21
3.4. Емоційна складова концептуального образу	23
ПРАКТИЧНІ ЗАВДАННЯ за V семестр	25
ПРИКЛАДИ РОБІТ за V семестр	26
ТЕЗАУРУС	33
МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ	34

3.4. Емоційна складова концептуального образу

У концептуальному мистецтві емоційна складова відіграє підпорядковану, але принципово важливу роль. Вона виконує функцію зовнішнього подразника, який активує сильні емоційні реакції та поведінку людини, що часто пов'язані з минулим травматичним досвідом або певними психологічними станами, а також як інструмент залучення глядача.

У цьому розділі подано структуроване пояснення ролі емоційної складової у концептуальному творі.

I Емоція не як мета, а «побічний ефект» ідеї

Емоція в концептуальному творі виступає як результат осмислення, а не вихідна точка. Твір не створюється для вираження почуттів автора і емоція не «зображується» безпосередньо, а виникає як наслідок «зіткнення» глядача з ідеєю.

Концептуальний твір часто навмисно створює дискомфорт, напругу, розгубленість, відчуття абсурду або холодної дистанції. Ці стани потрібні не для естетичного впливу, а для того, щоб:

- зупинити автоматичне сприйняття;
- примусити глядача рефлексувати;
- спонукати глядача інтелектуальних роздумів.

II Контрольована емоційність

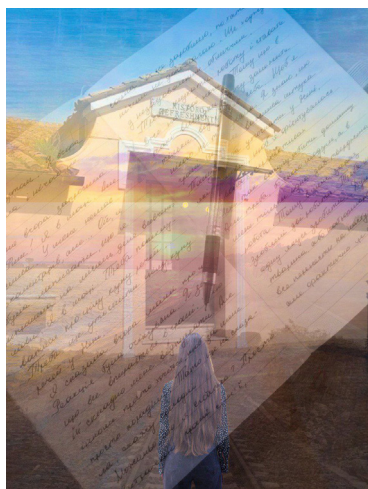
Як правило, у концептуальному творі автор навмисно "не вводить" емоцію у твір, заради недопущення маніпуляцій з нею при концептуальних розвідках глядачем. Тому, дуже часто емоцію можна побачити у таких проявах:

– нейтральна, «холодна» форма;

ПРИКЛАДИ РОБІТ

Анастасія Дьячек ГД 22-1

Олександра Роговік ГД 23-3

НА ПЕРЕХРЕСТІ

Ця композиція уособлює перехрестя глобальних просторів та часових поясів, де кожне місто чи місце є частиною великої мозаїки людського досвіду. Центральною темою є ідея, що кожна точка на карті має свій унікальний ритм, але всі вони взаємопов'язані через спільне бажання досягти майбутнього. Кольори передають хаос, динаміку та енергію сучасного світу, у якому культури перетинаються і зливаються, створюючи нові ідентичності. Години та цифри символізують плин часу, підкреслюючи, що минуле, теперішнє і майбутнє співіснують у кожному моменті.

ПРИЙНЯТТЯ СВОЄЇ ДОЛІ

Ця робота — візуальна подорож до власної сутності. Вона показує людину, що стоїть на межі між сумнівом і прийняттям, між хаосом внутрішніх переживань і спокоєм, який приходить разом із розумінням свого шляху. Постать у центрі, здається, одночасно розчиняється у тлі й виходить із нього — як символ самопізнання, моменту, коли людина починає бачити себе справжню. Колористика переходить від сірих, туманних тонів до тепліших — жовтих чи м'яко рожевих, що відображають процес внутрішнього зростання. Твір закликає не боятися своєї долі. Адже доля — не вирок і не випадковість, а результат наших кроків, наших помилок і наших рішень. Людина сама пише свою історію — мазок за мазком, крок за кроком. Ця робота — про прийняття: прийняття себе, своєї дороги, своєї недосконалості. І саме в цьому — справжня гармонія.